

ПРОЕКТУВАННЯ ОЧНО-ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ КЕРІВНИКІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ: АНАЛІЗ СВІТОВОГО ДОСВІДУ

Очно-дистанційне навчання як один з різновидів технологій безперервної післядипломної освіти є сучасним напрямком підвищення кваліфікації та професійного розвитку керівників загальноосвітніх навчальних закладів (ЗНЗ). Світовий досвід вказує на те, що, хоча зміст навчальних програм у дистанційних курсах варіюється, більшість з них є достатньо ефективними, і ті, хто навчається, знаходять процес отримання освіти за допомогою відео- та аудіоапаратури та спілкування в інтерактивному середовищі, яке імітує стандартні аудиторії, аналогічним традиційному [1].

Проте, побудова процесу навчання за таких умов ініціює зміни наступних факторів забезпечення навчального процесу: 1) технологічного, 2) організаційного, 3) педагогічного та 4) психологічного.

Психологічний фактор проектування очно-дистанційного навчання є, наразі, головним фокусом дослідницької уваги відповідно до питань підвищення ефективності навчання. Так, у дослідженні Маклохлін та Люка показано, що однією з успішних педагогічних методик забезпечення ефективності навчання у професійному онлайн-середовищі є спільна робота над виконанням завдань, та інтерактивне спілкування [2]. Подібної точки зору дотримуються Девідсон-Шиверс із співавторами [3], які особливої уваги приділяють саме інтерактивній взаємодії, обміну ідеями та дискусіям (поряд із спеціальним дизайном навчального матеріалу, методикою викладання, іншими формами участі в навчальному процесі тих, хто навчається та способам їх спілкування між собою та викладачами).

Підсумовуючи, важливо зазначити, що специфіка проектування очно-дистанційного навчання керівників ЗНЗ полягає в тому, що її основна мета – підвищити фахову кваліфікацію та сприяти професійному розвитку і щоб досягти цієї мети

розробникам необхідно: 1) чітко уявляти цільову аудиторію та її потреби (знати задачі, якими ними виконуються); 2) робити акцент на тому, що треба робити, а не на тому, чого ті, хто навчається, не знають (мати відповідний досвід, щоб бути експертом для відтворення діяльності в рамках навчання); 3) проектувати щоденну навчальну роботу (вміти поставити себе на місце користувача і з цієї позиції визначити ці необхідні щоденні завдання); 4) спиратися на досвід, вже наявний у тих, хто навчається (мати його на увазі та спиратися на цього) [4].

1. Childress N., Overbaugh R. The relationship between learning style and achievement in one-way video, two-way audio preserves teacher education computer literacy course // International journal of educational telecommunication. – 2001. – V. 7. – № 1. – P. 57-71.
2. McLoughlin C., Luca J. A learner-centered approach to developing team skills through web-based learning and assessment // British journal of educational technology. – Oxford. – 2002. – V. 33. -- № 5. – P. 571-582.
3. Davidson-Shivers G., Morris S., Sriwongkol T. Gender differences: are they diminished in online discussions? // International Journal on E-learning. – Norfolk. – USA. – 2003. – V. 2. – № 1. – P. 28-36.
4. Ziegler R. What's wrong with distance learning // Електронний ресурс. Доступ: <http://www.elearningmag.com/elearning/articleDetail.jsp?id=41963>